GAZETA LWOWSKA.

We Srodę **Ner. 76.** 8. Lipca 1829.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— *Z Wiednia.* —

C. K. Rząd niższéj Austryi ogłosił następujący Okólnik.

N. Pan raczył postanowieniem z dnia 15go Czerwca r. b. najłaskawiej zezwolić, aby wielkie wakacyje szkolne w szkołach niższéj Austryi na miesiące Sierpień i Wrzesień przeniesione zostały; tak jednak, iżby przepisami określone ich trwanie nie było przedłużone, przeto początek tych wakacyj dla każdéj szkoły powinien być tak oznaczony, aby się z ostatnim dniem Września skończyły, a nowy kurs wszędzie jednocześnie się rozpoczął.

To najwyższe postanowienie podaje się z tym dodatkiem do powszechnej wiadomości, że jeszcze w bieżącym roku powinno wziąć skutek, i przyszły rok szkolny powszechnie (w niższéj Austryi) z dniem 1. Października r. b. zacząć się powinien. (Podpisy.) (G. W.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Zjednoczone Stany Ameryki północnéj.

W Londynie odebrano wiadomości z Filadelfii dochodzące do d. 21. Maja. Nowy Prezydent oddala wielu urzędników i miejsce ich daje swoim stronnikom. — W skutek odezwy przypuszczane być mają na przyszłość do portów północno-amerykańskich Austryjackie kupieckie okręty pod temi samemi warunkami, co i narodów przyjaznych. — Z dniem 1. Stycznia 1830 przełożone będą Królowi Niderlandzkiemu, jako sędziemu polubownemu, dokumenta, ściągające się do sporu granicznego między Zjednoczonemi Stanami a Anglija. (G. W)

Ameryka.

Z Kartageny donoszą pod d. 9. Kwietnia: »Depesza z Bogoty z d. 21. Marca przynosi urzędową wiadomość o ukończeniu wojny w Peru, a to w skutek stanowczéj bitwy pod Targoni, którą w d. 26. Lutego, wojsko Kolumbijskie, w liczbie 4,000 pod sprawą Jenerała Sucre, stoczyło z 8,000 wojska Peruwijańskiego, pod rozkazami Lima. Przedugodne punkta pokoju podpisane zostały w d. 27. Lutego, mianowicie ze strony Kolumbiejskiéj przez Jenerałów de Flores i O'Leary, a ze strony Peruwiańskiéj przez Jenerałów Gamara i Osbegosa. Ratyfikacyja nastąpiła przez dowódzców Sucre i Lima. Jenerał Boliwar potwierdził w d. 1. Marca z głównéj swojéj kwatery w Camball, środki przez Jenerała Sucre przedsięwzięte.

Podług wiadomości z Buenos Ayres z dnia 6. Marca uwięziono tamże w dniu 24. Lutego na rozkaz rządu znaczną liczbę osób, między temi kilku wyższych urzędników ostatniego zarządu, jak słychać, dla tego; iż od dni kilku pokazywały się ślady spisku do nowéj rewolucyi. Uwięzieni zostali wygnani, i dnia 27. Lutego wsiedli na okręt; wojskowi wysłani są do Montevideo, a inni do Patagonii.

Wiadomości z Mexyku odebrane w Anglii, a dochodzące do połowy Kwietnia, donoszą, że Guerrero jako Prezydent został installowany. Prawo do wypędzenia rodowitych Hiszpanów zaczęło mieć swoj skutek i czas ich odjazdu został w odezwie oznaczony. Podług tego dawni Hiszpanie muszą opuścić Rzeczpospolitę do końca Czerwca, a mieszkający na brzegach morskich w miesiąc, od dnia odezwy rachując. Jak słychać, kobiety, mexykanki, które poszły za mąż za Hiszpanów, żądały, aby im wolno było pozostać w ojczyznie. (G. W.)

Wielka Brytanija i Irlandyja.

W d. 16. i 17. Czerwca znajdował się Król na gonitwach konnych na polu Ascot - Heyde. Monarcha przyjęty był z zapałem, i bardzo dobrze wyglądał. Orszak Króla był bardzo liczny i świetny. Ztamtąd udał się Monarcha do Windsoru.

Koryjer zaprzecza najmocniéj wieść, jakoby zdrowie Xięcia Klarencyi wiele miało ucierpieć.

W d. 15. mieli narady z Hrab. Aberdeen: Sprawujący interesa Francuzkie, Poseł Brazylijski Wicebr. Ytabayanna i Poseł Angielski w miastach anzeatyckich, P. Colqhoun. Margr. Barbacena przybył przed kilką dniami z Laleham, rezydencyi Królowéj Portugalskiéj, do Londynu, i miał konferencyją z Posłem Brazylijskim i Hr. Aberdeen.

Izba wyższa tylko na bardzo krótki czas zebrała się była w d. 13. Czerwca. W d. 15.,

gdzie zaledwie znajdowało się dwudziestu Parów, złożył Hr. Shaftesbury na rozkaz Króla odpisy wszystkich rozporządzeń rządu ściągających się do ulepszenia stanu niewolników w Indyjach wschodnich, w osadach Afryki południowéj i na wyspie Ś. Maurycego. — Margrabia Londonderry oświadczył, że rachunki, które rada gminna względem nowéj budowy mostu Londyńskiego ma złożyć, jeszcze nie są zupełne, i jeżliby do następnego Poniedziałku nie były przełożone, uczyni wniosek do wezwania Lorda Majora przed kratki Izby. Wszelako na przedstawienie Xięcia Wellingtona, że rada miejska nie jest winna téj zwłoce, dał się nakłonić, aby w miejscu Lorda Majora Członek korporacyi miasta Londynu stanął.

W d. 18. Czerwca, jako w rocznicę bitwy pod Waterloo, dawał Xiążę Wellington wielki obiad. Między wszystkimi gośćmi znajdował się tylko jeden, który nie był na téj bitwie, mianowicie Hr. Bathurst, który pod ówczas był Ministrem wojny.

Wybór do Parlamentu z Uniwersytetu Cambridge już rozstrzygniony został. P. Cavendish wybrany jest większością 147 głosów; miał ón 609, a z nim współubiegający się P. Bankes, 462 głosów. Kuryjer, który się takiego rezultatu nie spodziewał, wyraża mocno swoje podziwienie.

Kuryjer z d. 18. Czerwca umieścił artykuł następujący: »Upoważnieni jesteśmy w odpowiedzi na wszystkie sprzeczne twierdzenia z pewnością oświadczyć, iż rząd otrzymał wiadomość urzędową, że Cesarz Jmć Rossyjski rozkazał znieść blokadę zatok w Enos, Contessa i Adramitti, niedawno przez Admirała Rossyjskiego rozporządzoną; i że działania eskadry blokującéj Cesarza Jmci Rossyjskiego na morzu środziemnem ograniczać się powinny na zamknięciu Dardanellów włącznie z zatoką Saros.«

Kuryjer z d. 19. Czerwca wyraża: »Udzieliwszy dnia wczorajszego z urzędowego źrzódła wiadomości, iż rząd otrzymał urzędowe doniesienie, o rozkazie Cesarza Rossyjskiego, do zniesienia rozciągnionéj blokady, niedawno przez Admirała Rossyjskiego zadysponowanéj, zdaje się nam, iż zupełnie obejdzie się bez uwagi nad artykułem umieszczonym w onegdajszym Numerze Gazety Francyi, twierdzącym, że blokada nie jest zniesiona. — Tak równie zbyteczną zdaje się nam być rzeczą wchodzić w to, o czém inne Francuzkie Gazety względem polityki rządu Pruskiego i względem pobytu Cesarza i Cesarzowéj Rossyjskiéj niedawno donosiły. NN. Cesarstwo Ichmość przybyli odwiedzieć swojego dostojnego ojca i teścia, który wprzódy zjechać się miał z niemi w Sibillenort, lecz przez słabość nie mógł tego uczynić. Nic przeto nie zdaje się nam być naturalniejszego, jak to, że Cesarz i Cesarzowa Ichmość Rossyjscy po koronacyi w Warszawie przedsięwzięli podróż do Berlina, i że Król Jmć Pruski nie pojechał, gdy mu tego zdrowie nie pozwalało. Gazety Francuzkie pragną od niejakiego czasu rozciągnąć wojnę na inne Państwa i zdaje się, jakoby szczególniej miały na celu wciągnąć w nię Angliją. — My, mówią — jesteśmy zazdrośni wzrastającéj potęgi morskiéj Rossyi. — Wszelako podobne mowy są tak niedorzeczne, iż nie warta, aby o tém namieniać — jednakże dla wiadomości zagranicznych Dziennikarzy musimy uczynić tę uwagę, iż jeżli sobie życzą wplątać nas w tę wojnę, tedy wielkiem jest podobieństwem, iż w końcu bardzo zostaną zawiedzeni. Anglija pozostanie w pokoju.«

Lord Bentink zupełnie przyszedł do zdrowia i w d. 3. Lutego przybył do Kalkuty.

Lord Castlereagh będzie Lordem admiralicyi w miejsce Lorda Brecknoch, który dla słabosci zdrowia uchyla się od urzędowania.

Times i Kuryjer zgadzają się na to, że P. Vesey-Fitzgerald, nie wystąpi na wyborach w Hrabstwie Clare jako współubiegający się z P. O'Connel, i że Ministeryjum nie myśli sprzeciwiać się wyborowi ostatniego, który prawie zdaje się być pewnym wyboru.

Xiążę Wellington, wybrany w miejsce zmarłego Hr. Liverpoolu Mistrzem Kollegijum Ś. Trojcy, złożył w tych dniach przysięgę w obecności deputacyi przez toż Kollegijum przysłanéj. (D. A.)

Francyja.

Król i cała król. rodzina przybyła w d. 21 Czerwca z St. Cloud do Paryża, dla znajdowania się na pochodzie kościelnym w dniu Bożego Ciała w parafii St. Germain l'Auxerrois.

W Izbie Deputowanych toczyły się w d. 17. Czerwca dalsze narady nad budżetem Ministeryjum spraw wewnętrznych. Najprzód zezwoliła na summę 1,840,000 fr., żądaną na utrzymanie stad, odrzuciwszy proponowaną redukcyją.

Poczém naradzała się Izba nad summą 1 mil. 700,000 fr., żądaną na tajemne widatki Ministerstwa spraw wewnętrznych. Minister spraw wewnętrznych bronił potrzebę tych wydatków jako zgodną z właściwemi stosunkami takiego Państwa jak Francyja; lecz uczynił uwagę, że te wydatki nie podlegają kontroli Stanów, lecz bezpośredniéj kontroli Króla, i oświadczył, że żądane zezwolenie jest rzeczą Izb zaufania. Ta zezwoliła na tę summę, wszelako z potrąceniem 200,000 fr.

Na posiedzeniu w d. 18. Czerwca przy wydatkach dla Prefektów departamentu, gdzie Izba głosowała na małą redukcyją, namienił Jenerał Tiburcy Sebastiani o wydaniu rządowi Neapoli-

tańskiemu z Korsyki dwóch Neapolitańskich zbiegów. Minister spraw wewnętrznych usprawiedliwiał ten wypadek tém, że rząd Neapolitański żądał wydania rzeczonych osób z powodu, iż są zwyczajnymi zbrodniarzami, i rząd Francuzki nie mógł tego odmówić. Lecz skoro się okazała wątpliwość téj prawdy, posłano natychmiast przeciwny rozkaz do Korsyki, ale gdy już zapóźno było, dano zlecenie Posłowi Francuzkiemu w Neapolu, aby żądał wstrzymania kary śmierci, gdyby takowa przeciw tym osobom była zawyrokowana.

W dniu 19. ukończyła Izba Deputowanych narady nad budżetem Ministerstwa spraw wewnętrznych, i rozpoczęła jeszcze ogólne narady Ministerstwa handlowego.

W d. 20. trudniła się raportem Komissyi do próśb. Najważniejszą z tych była prośba fabrykantów o zatrzymanie, a nawet o podwyższenie cła ku wsparciu krajowych rękodzielni, na przywóz obcych wyrobów. Przy téj sposobności powstawano na systemat prohibicyjny i broniono go. Minister zaś handlu oświadczył za bezzasadne twierdzenie jednego z Deputowanych, że nagrody ku zabezpieczeniu się od handlu przemycającego, na nowo ze 40 na 10 procentu spadły. W końcu prośba ta odesłaną została do Ministrów Skarbu i handlu, i do Komissyi cłowéj, aby ją wzięli pod rozwagę.

Dziennik praw z dnia 19. Czerwca zawiera król. postanowienie, upoważniające P. Aimé Napoleona Franciszka Drouet d'Erlon, urodzonego w Soissons 1803, a syna J. B. Drouet, Hr. d'Erlon, zostawać nadal w służbie Króla Jmci Bawarskiego, bez utraty swojego charakteru i praw jako Francuza, do których został przywrócony (utracił je podług artykułu 17go kodexu karzącego, że bez pozwolenia wszedł w zagraniczną służbę), lecz nie może nigdy i w żadnych okolicznościach wziąć się do broni przeciwko Francyi.

Prawo do wyciągnienia z obiegu i przebicia dawnéj monety będącéj w obiegu, bitéj nie wedle systematu decymalnego, przyjęte przez obiedwie Izby, zostało w Dzienniku praw umieszczone.

Jeneralny Konsul hiszpański we Francyi, w artykule w Monitorze umieszczonym, oświadcza za bezzasadne twierdzenia niektórych francuzkich Dzienników o niezgodném z traktatem wydawaniu większéj ilości hiszpańskich rentów, na szkodę dawniejszych francuzkich właścicieli takich rentów, o tajemném działaniu względem takich rentów i t. p. Opłata procentów i umorzenie powolne tych rentów następuje w prawnym porządku: Są one należycie kontrolowane. (G. W.)

Depesza telegraficzna z Toulonu z dnia 21. Czerwca wieczorem donosi, że Marszałek Maison (który jak wiadomo wsiadł na okręt w dniu 21. Maja w Modonie) przybył tamże na fregacie Dydonie.

Do Marsylii zawinął w dniu 15 Czerwca konwoj z Nawarynu z częścią wojska wyprawy. W Toulonie zaprzestano nagle przygotowań do bombardowania Algieru w dzień i noc czynionych po przybyciu okrętu awizowego z Tunetu. Słychać, że Sułtan kazał naganić Dejowi Algierskiemu jego uporczywość. (D. A.)

Niemcy.

Król i Królowa Ich Mość Bawarscy, przybyli w dniu 15. Czerwca w nocy o godzinie 11 w pożądaném zdrowiu do Brückenau. W dniu 17, król. polski Jenerał Lejtnant Weisenhof, który był ze zleceniem w Sztutgardzie, miał u Króla posłuchanie i zaproszony był do stołu. (D. A.)

Xżę Gustaw Waza wyjechał w d. 10. Czerwca z Mnichowa do Karlsruhe. W d. 9 była Królowa Hajty, P. Christophe zjechała z swojemi obiema córkami z Włoch do Mnichowa, jadąc do Karlsbadu. Te murzynki są bardzo wykształcone i mówią z łatwością językiem francuzkim.

Na 15. posiedzeniu Związku niemieckiego, w dniu 4. Czerwca, oznajmił Prezydujący, iż po śmierci Xięcia Oldenburskiego w dniu 21. z. m., Szambelan Hartwig Julijusz Ludwik Both, jako Poseł i pełnomocny Minister przy Związku niemieckim został potwierdzony i w nowe pełnomocnictwo opatrzony. Poczém Poseł Both, podał patent wydany względem objęcia rządów teraźniejszego swojego panującego Xięcia, datowany w Oldenburgu dnia 28. Maja 1829, z którego oraz okazuje się, iż tenże stosownie do artykułu XXXIV. aktu kongresu wiedeńskiego, przyjął należący się domowi Xiążęcemu tytuł: Wielkiego Xięcia. (G. N. L.)

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy. —

Postanowieniem N. Cesarza i Króla Jmci wydaném dnia 26. Maja (7. Czerwca) w Berlinie mianowani zostali: Kawalerami Orderu Ś. Stanisława 1. kl. Thiele 2. kr. pruski Jenerał Major. Röder, kr. pruski Jenerał Major. Kawalerami tegoż Orderu 2. kl. Manzurow, Jenerał Major należący do orszaku J. C. Kr. Mości. Zollikoffer Pułkownik, dowódca 6. pułku kiryssyerów kr. pruskich, noszącego imię Cesarza i Króla Jmci. Kawalerami tegoż Orderu 3. kl. Bojanowski, Pułkownik Adjutant Króla Jmci Pruskiego. Lucadou, Pułkownik Adjutant Króla Jmci Pruskiego. Thumen, Major Adjutant Króla Jmci Pruskiego. Massow, Major Adjutant Króla Jmci Pruskiego. de Thun, Podpułkownik w pułku grenadyerów kr. pruskich Cesarza Alexandra. Kawalerami tegoż Orderu 4. klassy. De Bohlen,

Rotmistrz 6. pułku kiryssyerów kr. pruskich noszącego imię Cesarza i Króla Jmci. Przez postanowienie N. Cesarza i Króla Jmci wydane w Berlinie dnia 27. Maja (8 Czerwca) mianowany został kawalerem orderu Ś. Stanisława 3 klassy: de Wedel, Szef Sztabu gwardyi kr. pruskiéj, Postanowieniem N. Cesarza i Króla Jmci wydaném w Sybillenort dnia 2. (12.) Czerwca b. r. mianowani zostali: Kawalerem Orderu Ś. Stanisława 1 klassy. Borstel, kr. pruski Jenerał Major, Kawalerami tegoż Orderu 4. klassy. Bolene, Rotmistrz 6. pułku kiryssyerów kr. pruskich, noszącego imię Cesarza i Króla Jmci. Armin, Porucznik-Adjutant tegoż pułku. Kurch, Poczmistrz w służbie pruskiej.

Postanowieniem N. Cesarza i Króla Jmci z d. 6. (18) Czerwca b. m. mianowani zostali: Referendarzami Stanu nadzwyczajnymi. Leon Jelski Kommissarz delegowany do obwodu Sandomierskiego. Wojciech Rogoziński, Radca Prokuratoryi ilnéj. Ignacy Wojciechowski, Radca Prokuratoryi ilnéj. (D.P.K.)

Rossyja.

Z Petersburga donoszą pod d. 14. Czerwca: Adjutant Cesarza Jmci, Xiążę Dołgoruki, który przed kilką dniami wyjechał z Petersburga do Tyflis, jak słychać, uda się ze zleceniem naszego rządu do perskiego Następcy Tron Abbas Mirzy, do Tabris. Zapewniają także, iż jest mianowany nowy Poseł na dworze Teherańskim, i do tego naznaczają Jenerała Majora Murawiewa.

W dniu 10. Czerwca wyjechał ztąd do Tulczyna lekarz przyboczny Cesarza Jmci Wyllie, a do głównéj kwatery osobnego korpusu kaukazkiego, Jenerał Adjutant Potemkin.

Dziennik Petersburski donosi z Tyflis z dnia 27. Maja, że Xiążę Chosrew Mirza, syn domniemywanego Następcy tronu perskiego, opuści niebawem wspomnione miasto i z całym orszakiem swoim uda się do Petersburga.

Rząd został zawiadomiony, że wielu mieszkańców Nowéj Rossyi i Odessy, życzy sobie do uprawy ogrodów wziąć do służby Rumeliotów, którzy przybyli do Odessy i jeszcze przybędą. Wydano na to pozwolenie i zezwolono, że z tych, wychodźców z Turcyi mogą być wsie zakładane.

Wiadomości od wojska przeciw Turcyi działającego.

Gazeta Pruska Stanu donosi z Warszawy z d. 21. Czerwca:

Z teatru wojny odebrano znowu pomyślne wiadomości.

Listy z d. 14. donoszą, że Turcy przy ściganiu onych na nowo zostali pobici i 12 dział utracili. Mały korpus, który z Szumli nadciągnął, wciągniony został równie w powszechną ucieczkę a dowódzca onegoż, Pasza, miał zginąć. Wojsko rossyjskie ściga z zapałem nieprzyjaciela; jazda pod Hr. Pahlen szczególniéj się odznacza.

Jenerał Kupryjanów zajął Huzarami dwie reduty, 3 wiorsty od Szumli, które Rossyjanie r. z. wysypali, a które Turkom teraz przeciw tymże służyły. Nieprzyjaciel nigdzie nie trzyma kroku, ucieka w rozsypce w góry i traci wiele jeńców. (G.W.)

Wiadomości z Grecyi.

Dostrzegacz Austryjacki z d. 28. Czerwca mówi:

Kuryjer wschodni, który dotąd wychodził w Patras, a którego ostatni Numer XI wydany był w d. 12. Marca, wyszedł teraz po dwumiesięcznéj przeszło przerwie w d. 19. Maja w Eginie, z kąd doszły nas dwa numera tegoż Dziennika XII. i XIII z d. 19. i 28. Maja. Pszczoła Grecka, Dziennik francuzki dotąd w Eginie drukowany ustał.

Najnowszy numer Kuryjera wschodniego z d. 28. Maja oznajmia, że Marszałek Maison i Jenerał-Lejtnant Baron Durrieu w d. 19. wspomnionego miesiąca wsiedli w Modon na fregatę Dydonę i popłynęli na Maltę, (gdzie Dydona w d. 25. Maja przybyła) do Francyi. Towarzyszy im Pułkownik Fabvier.

Angielski Minister rezydent przy rządzie Greckim P. Dawkins, odpłynął na fregacie Blonde z Eginy do Milo, dla rozmówienia się z Angielskim posłem P. Robertem Gordon, który jak słychać wpodróży swojej do Konstantynopola miał pod tą wyspą przybić do lądu. Tymczasowy Sprawujący interessa francuzkie przy rządzie Greckim (pod nieobecność P. Achilesa de Rouen) Marg. de Valmy popłynął podobnie tamże, na goliocie Danphinos, równie dla rozmowienia się z Jenerałem Guilleminot. P. Dawkins, powrócił w d. 17. Maja do Eginy, niezastawszy Posła Angielskiego, który nie stając pod Milo, przepłynął Archipelag.

W d. 26. Maja zarzucił tu kotwicę okręt linijowy Angielski Azyja z Wice-Admirałem Sir Pultnay Malcolm, i téj saméj nocy, Angielski Admirał rozmowiwszy się z Prezydentem Grecyi odpłynął do Smyrny. Hr. Jan Capodistrias po dwumiesięcznéj nieobecności swojéj, w którym to czasie zwiedzał Pelopones, powrócił znowu w d. 5. Maja do Eginy.

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Drukiem: Piotra i Augusta Pillerów.